

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 22. oktobra.

Kar nemški listi grajajo in napadajo, to je za nas izvestno koristno. Resnica tega pravila pokazala se je na novo ob imenovanju novega pravosodnega ministra v osebi grofa Schönborna. Ne-prestano bavijo se listi z njim, ničesar na njem jim ni po godu in celó „Kazimir — Fremdenblatt“, ki bi vsled svojih zvez z vnanjim ministerstvom imel biti malo zmernejši, postavlja se precej oblastno po robu, meneč, da se ministerstvo s tem imenovanjem ni podkrepilo.

Češki in slovenski listi vsprejeli so pa rečeno imenovanje z velikim zadovoljstvom in da je to zadovoljstvo bilo osnovano, temu je najboljša priča Schönbornov govor, s katerim je nagovoril predstavljajoče se mu uradnike njegovega resorta. Schönborn rekel je mej drugim:

„Nj. Velečastvo me je najmilostneje imenovalo pravosodnim ministrom in jaz ustopil sem v kabinet, ki se je zadnje dni glede osob nekoliko izpremenil, čegar težnje in smotri so pa isti ostali. Ob sebi se umeje, da se kot član kabineta moram okleniti njegove politike in da se je bodem oklenil. Naloge resorta pa, čegar vodstvo mi je N. Velečastvo najmilostiveje izročilo, neso politične. Visoko uzvišeno je bistvo prava, visoko stoji na strankarskimi težnjami in političnimi boji, izvor njegov bodi vsem mislečim ljudem nadzemeljski. Nadzemeljski ta izvor je jako lepo označil jeden najduhovitejših angleških pravnikov, Blackstone, govoreč v razpravi ob izvirih prava o „law of nature, coeval with mankind, dictated by God himself.“ S tem uzvišenem izvorom in ljudem prirojenim spoštovanjem do pravice se je vsekdar strinjalo, da ima biti pravosodstvo prosto vnanjih, zlasti pa političnih uplivov, da se zlasti njegovega najimenitnejšega dela, funkcije razsojajočega sodnika ne smejo dotikati. Tako je bila „communi sponio“ v najboljših vseh dob in to načelo prešlo je v vseh omikanih narodih v meso in kri. Tudi v Avstriji je nezavisnost sodstva državno-pravno zajamčena; a jaz pač smem kazati na to, da je tudi v prejšnjih časih avstrijski sodnik

s ponosom smel trditi, da se njegove razsodbe ne opirajo na nič drugega, nego na zakon in vest.

Braniti ta paladij nezavisnosti, priboriti zakonitu in pravi povsod veljavo in izpolnjevanje, urediti sodstva tir, skrbeti za njene potrebe, delovati na to, da bode pravosodstvo hitro in ceno, ne da bi pri tem temeljitost in vestnost bili škodovani, to je glavna naloga pravosodnje uprave avstrijske.

Druga ravno toliko in ravno tako važna, še težavnejša naloga je avstrijske pravosodnje uprave uplivanje na zakonodavstvo. Tu treba potrebe nove dobe z večnimi idejami prava, z naše države posebnostmi spraviti v soglasje; tu treba stvarjati na novo, ne to, kar ugaja dnevnemu toku, kar laska hipu, temveč kar bode po človeški previdnosti koristno bodočim generacijam. Tu treba izločiti ono, kar se je pokazalo nerabljivim, ona pa varovati in hraniti, kar se je po skušnjah sedanje in preteklih generacij pokazalo trajnim.

Iz deželni zborov.

Deželni zbor kranjski.

(XVI. seja dne 20. oktobra 1888.)

Deželna vlada doposlala je načrte za zgradbo hudournikov Vipavskih. Potrebna svota znaša nad 37.356 gl., ker pa tehničnih poročil še manjka, bode se ta zadeva rešila v prihodnjem zasedanju.

Poslanec Lavrenčič obžaluje, da ta zadeva tako počasi napreduje, sosebno ker so Vipavski hudourniki zopet letos mnogo škodo napravili. Upa, da se stvar gotovo v prihodnjem zasedanju reši.

Poročilo deželnega odbora o reorganizaciji deželnih uradov izroči se finančnemu odseku.

Dr. Vošnjak nasvetuje, naj se v prvi vrsti obravnava poročilo finančnega odseka o proračunu deželnega posojilnega zaklada in o proračunu deželnega zaklada za l. 1889.

Dr. Mosche poroča o tem in nasvetuje: Visoki deželni zbor naj sklene: I. Skupna potrebščina dežel. zaklada za l. 1889 v znesku 820895 gld. 76 kr. in zaklada 106452 gld. 62 kr., torej z nedostatkom 624443 gld. 14 kr. se potrdi. II. Za potrebno pokritje nedostatka v znesku 624443 gld.

14 kr. naj se za leto 1889 pobira: 1. 40% priklado na užitnino od vina, vinskega in sadnega mošta in od mesa v znesku 129.590 gld.; 2. sledeče naklade: a) od porabljenih likérjev in vseh poslanih opojnih tekočin brez razločka na stopinje alkoholovine od hektolitra po 6 gld.; b) od vseh porabljenih žganih opojnih tekočin po stopinjah 100delnega alkoholometra za vsako hektolitersko stopinjo 18 kr., v skupnem znesku 100.000 gold.; 3. 28% priklado na vso predpisano svoto vseh neposrednih davkov z vsemi državnimi prikladami vred v znesku 404.232 gld. Deželnemu odboru se naroča, pridobiti sklepom pod II. 1. in 3. Najvišje potrjenje.

Poslanec Dežman pravi v splošni razpravi, da želi, da se sklepi deželnega zbora izvrše, kar pa upa, da bode sedanjí deželni glavar izvršil, kakor je obljubil v nastopnem govoru. Ne dopada mu, da se velika vsota 58.000 gld. daje brez prav določenega naročila deželnemu odboru na razpolaganje, bolje bi bilo in menda vsak deželni odbornik bil bi vesel, da se ti izdatki prav natančno, v kolikor je to mogoče, po deželnem zboru določijo. Deželni odbor bi v obče ne smel več ko 1000 gold. brez posebnega dovoljenja deželnega zbora izdati, tako se je začetkom ustavnega življenja v kranjskem deželnem zboru praktikovalo. Sploh pa misli, da je stanje finančno jako žalostno, vsaka najmanjša vas ima svoje doklade za šole ali za cesto, pri deželnem zboru pa se v jedno mer prosjači, nad 150 peticij izročilo se je samo finančnemu odseku, tako da je deželni zbor takorekoč „Petitionserledigungslandtag“ in doslej še deželni zbor nič drugega storil, ko reševal peticije in skoro vsak dijak bode že prišel s peticijo za štipendij pred deželni zbor. „Selbst ist der Mann“, končuje Dežman svoj govor in občine naj same skrbе za svoje potrebščine, potem ne bode treba deželnemu zboru tratiti zadnji dan njemu dovoljenega zborovanja in v treh tednih bi lahko svoje obravnave končal.

Poslanec Detela odgovarja Dežmanu, da kar se tiče kredita za cestne zgradbe, kateri je dovoljen deželnemu odboru v znesku 27.000 gld. je isti le za najpotrebnejše nujne zgradbe in dovoljuje se le podpora, ker deželni odbor zna, da to stori gotovo v

LISTEK.

Paberki z razstave.

Mimo stalne sadne razstave „Za vodo“, kjer Vipavke in Nevipavke sedaj prodajajo povajljano grozde in oguljeno ovočje, ki navadno ne vzbujajo slasti, krenil sem včeraj čez cesarja Josipa trg na staro strelišče, pred katerim se ob mrzli severni sapi na visocih drogih vijejo trobojne deželne, cesarske in mestne zastave.

Staro strelišče pokazalo je te dni veliko privlačno silo, vse se je ondu gnetilo, bil je zlasti v soboto zvečer velik vrvež in če bi bil kdo izmej razstavljenih jabolk samo „funtovce“ metal mej pisano množico, bi marsikateri ne bi bil prišel do tal.

Skozi „vinsko pokušnjo“ hitel sem naprej, kaj bi tudi ne, saj je bila ondu deloma že „tabula rasa“. Vipavski rulandec izginil je kakor kafra, Pfeiferjevo izvrstno namizno vino se je tudi že posušilo — jeden sam gospod použil ga je 25, čitaj: petindvajset čašic, žal, da imena tega hrabrega in nekda dolgoletnega oboževalca Bahovega ne morem izročiti zgodovini vinopivcev — tudi drugod

zijale so že opasne praznine in celo Hintzejev jabolčni šampanjec poskočil je bil s 15 na 20 soldov. Kdo bi mislil na tako borsno diferenco, ko vender ni bilo nobenega vznemirjajočega telegrama, da so, recimo tepke možganjčarjem ali pa „tofeljom“, vojno napovedale.

Ker me vino ni zamotilo, preostajalo mi je več časa za razstavo samo. Imenitna in zanimiva je. Le začnimo „ab ovo“, to se pravi, imenujmo gospode jabolka in gospice hruške po imenih, kakor so večinoma zapisana na vizitnicah.

Najimenitnejši seveda so „cesarji“, mej katerimi pa je mnogo samozancev, a samo jeden „Kaiser Alekxander“ poleg njih videl sem „cesarice“, „princesinje“, „kraljice“, jednega „kneza“, mej vsemi temi odličnimi imeni pa se je košatila „Figovka“, kakor da bi nikjer drugej prostora ne imela. Kako je ona semkaj zašla?

„Kardinalov“ bil je cel kolegij. Poleg navadnega, brez častnega naslova, zapazil sem tudi „modrega kardinala“, „pisanega kardinala“ in, ker brez hudobije nikjer ni, tudi „pikastega kardinala“.

„Škofovo kapo“ videl sem samo jedenkrat, tako pa tudi samo jednega „župnika“, kateremu je

pa „mežnar“ bil za petami in dehantovka. „Avstrijanca“ videl sem samo jednega, zato pa tudi samo jedno „Garibaldijanko“.

Na politiko cika „Kongresovka“, in „debela Lahinja“ za novodobne utrdbe skrbi „general Totleben“, vsem tem pa zapoveduje „Aleksandrovec“, ki pa še ne boluje za jedno boleznijo, ki je takaj zastopana za „vodenico“.

Razstava ima svoj „menu“: „Kiselice, čebulinka, pečenka, pogačica, špehovnica, sladice trdice in šušmada, poslednje je menda nekaj „pele-mele“. K temu obedu so povabljeni: „Ljubljancan“, „Franci“, „Kraševci“, „Tolminci“, „Ipavka“, „Korošec“, „Kranjci“ in „možganjčar“, torej zastopniki vseh slovenskih pokrajin. Pri obedu gostje spoznajo, da so vsi „notri krvavi“, ko si napivajo, nazivljajo se gospoda!, „gospodične!“ preko Sotle pa škili „gospodin“.

Družba se je pri obedu menda malo sprla, ker neso imeli terana, šinila jim je „teranka“ v glavo, kajti psovali so drug drugega hudo in ne vem, če ne bode kake tožbe zaradi žaljenja jabolčne ali hruševne časti. Čule so se psovke: „Popkarji, regljači, špičkarji, črni umazani, prhaji, piškavci, cigan, ciganka“. Dobro volje so vsekako bili,

sporazumljeni z deželnim zborom. Čudno je, da Dežman najprvo javka, kako so občine preobložene, potem pa pravi, naj vse same store. Naj se Dežman le spominja, kako je on sam podpiral prošnjo občine Črni Vrh in kako utemeljeno je isto naglašal v finančnem odseku. Zboljšanje prometa, podpora za pouk pa so gotovo tako važne zadeve, da se iz deželnega zaklada z dobro vestjo lahko podpirajo.

Dežman odgovarja, da ko je on bil referent v cestnih zadevah v deželnem odboru, je bil jako strog. Naj se pogledajo računski zaključki. Od 20.000 gld. dovoljenih podpor za cestne namene se je k večjemu porabilo 6000 gld. Da je prošnja občine Črni Vrh za podporo podpiral, je storil le zato, ker je ta vas od vsega prometa, od vseh cest odrezana, osamljena.

Poslanec Murnik zavrača Dežmana, kar se tiče njegovega ugovarjanja zaradi podpor obrtnim šolam, katerim se je namenilo v proračunu 8000 gld., kar bo vsekako zadostovalo, ker deželni odbor jako varčno postopa, dasi se bodeta prihodnje leto odprli dve novi obrtni šoli.

Baron Schwegel pravi, da ako hoče deželni odbor bolj samostojno razpolagati z deželnimi denarji, morajo se prenarediti instrukcije. V obče pa bi se morali deželnemu odboru dovoljeni krediti specializovati, kar mora ugajati vsakemu referentu v deželnem odboru. Sploh pa kažejo računski sklepi, da se ne porabi toliko denarja za razne podpore, kolikor se dovoli, kažejo se preostanki, ne da si izkazali potem kot pokritje izdatkov.

Poslanec Detela odgovarja baronu Schwegelnu, da se je tudi za časa nemške večine dovoljevalo obče kredit za cestne zadeve.

Poslanec Šuklje je pazno poslušal govore nasprotne strani in oprezno čakal, kdaj se prične finančna debata, ki je danes pač na mestu, ko se neha šestletna doba in potekó mandati. A to se danes ni zgodilo in to molčanje je najboljši dokaz dobrega gospodarstva narodne stranke. (Dobro dobro!) Le deželni računski urad so hoteli kritikovati in še tam so imeli smolo. Vlekli so na dan le stvari, katere so tudi narodni v finančnem odseku grajali in rekli, da tako ne gre budgetovati. Sploh pa so gospodje, ko so oni bili v večini, isto tako delali. Glede barona Schwegelna pa obžaluje, da ni bral priloge, katere je imel dvajset dni v nemškem in slovenskem jeziku v roki. Govornik potem primerja proračune l. 1883. in sedanji. Ko so l. 1883. bili Nemci na krmilu bilo je potrebščine 400.000 gl. računski zaključek pa kaže, da je bilo prave potrebščine 457.435 gld. 84 kr., a takrat je bila cesarska slavnost, za kar je treba odbiti dotični donesek, tako da je bilo le 395.000 gld. potrebščine. A proračun za l. 1889. kaže potrebščine 820.895 gl. 76 kr. Pač ogromna vsota, ki se uporablja za investicije, bolnice, vojašnice, itd. in videlo se bode, ako se odtegnejo ti izdatki, da prava potrebščina iznaša le 549.000 gld. Posamezno opisujoč proračun pravi, da so administrativni stroški res za 6000 gld. večji ko l. 1883., a zvišala se je odbornikom, uredil stavbeni urad, narasle so tudi petletnice, za hidrotehnične zadeve izdalo se je 6000 gld., za pogozdovanje

Krasa 1000 gld. za kmetiške namene 3000 gld., o katerih v proračunu nasprotne stranke ni bilo ne duha ne sluha. Koliko se je investovalo v prisilno delavnico, ki je danes aktivna, pod upravo nasprotne stranke pa bila pasivna. Blaznica se je razširila, mogočno pa so tudi narasli stroški za pouk, omiko in dobrotelne namene. Mnogo takih vsot bi se se lahko navajalo. Vidi se pa, da je bila prejšnja večina jako trdosrčna, dočim je sedanja mnogo storila za investicije. Nemška večina je investovala za stavbo blaznice, stavbe v bolnici, Rudolfinum, skupaj 197.445 gld. Narodna stranka pa je investovala za muzej, prisilno delavnico, za nakup Germ-a za, zgradbo bramborske vojašnice 327.000 gld. Če se pa primanjajo skupaj žrtve, katere so se davkoplačevalcem nagale, se kaže da je bilo naklad prej dosti več, nego pod sedanjo večino in letos bode le 38% deželne naklade. Tedaj manj davka in več investicije! Prave energije pač nasprotna stranka ni imela, narodna stranka pa jo je imela in to v treh slučajih. Pri nakladi na žganje, ki je le iz lastne inicijative narodne stranke izvirala. Pri normalnem šolskem zakladu je narodna stranka pritegnila južno železnico in mesto, kar nosi nad 60.000 gld. in tretjič je konverzija zemljišnega dolga jako ugodna za kranjsko deželo. Prebivalstvo kranjsko bode lahko uvidelo, kje so se njegovi interesi bolje varovali, ali pod nemško ali pod sedanjo večino. (Dobro! Dobro!)

Dežman pravi, da se je dobilo za licejsko poslopje, ki za deželo ni nič vredno bilo, 40.000 gld. Res se mora hvaležno priznati, da je dežela prevzela vzdrževanje muzeja, a tudi tega bode oproščena, ko se dobi Smoletova ostalina. Vse to, kar je Šuklje navel kot „Glorienschein“ za njegovo stranko, davek na žganje, dohodki za šolski zaklad in konvertovanje zemljišne odveze, vse to je prejšnja nemška večina nameravala, a ministerstvo ni hotelo dovoliti. Le ministerstvu se ima narodna večina zahvaliti, da je vse to dosegla. Nemci pa pri prejšnji vladi neso dosegli ničesar, dasi so jih narodnjaki pitali z izrazom, da so „Schleppträger der Regierung.“

Poslanec Šuklje pravi, da ni tajil, da bi se ne bila nasprotna stranka bavila se s tem vprašanjem, ali ni imela eneržije skleniti postave o teh zadevah in si izposlovati potrjenje od ministerstva, s katerim je bila nemška stranka gotovo bolj zvezana, nego je narodno slovenska stranka s sedanjo vlado. (Dobro! Dobro!)

Dr. Vošnjak opomni da je deželni zbor razven finančnih ugodnih operacij tudi dosti drugega storil. Sklenil je zdravstveni zakon, ki ga še v družih deželah nemajo, razširil je blaznico, kar je stalo 68.000 gld., tudi se je kupil prostor za bolnico, da se ondu zgradi bolnica za infekcijske in sploh odpravi bolnica iz sredine mesta. Na zdravstvenem polju torej velik korak, a tudi na šolskem polju se je dosti storilo, tako da bo kmalu vsak otrok na na Kranjskem imel šolo v bližini. Tudi šola na Grmu se je ustanovila, in ima, da si je Dežman o njej zabavljaj, vendar že lepo število učencev. Tudi za ceste se je mnogo storilo, za železnice dovolile so se velike svote, 50.000 gld. za Kamnik in tudi še

več 500.000 gld. za dolensko železnico in tudi za Tržič-Kranj se bode dala podpora. V narodno-gospodarskem oziru storilo se je mnogo za uravnavo Krke in za Vipavske hudournike se bode dal tudi primeren donesek. V generalni debati je pač žalostno za nemško stranko, da so govorili le o lapaljah, a neso vedeli povedati nič stvarnega. Če pravi Dežman, pa ima narodna stranka „Glorienschein“, je to popolnoma upravičeno, saj ga zasluži. Vlada je v istini podpirala narodno stranko, a storila bi bila lahko še dosti več, posebno na polju srednjega šolstva. Dežman naj torej ne zavida narodne stranke na njenih uspehih, kakor bi tudi ona njegove stranke ne, ko bi mogla kazati jednako srečnih uspehov, kakor narodna stranka, katera bo mirnim srcem stopila po 6 letni dobi pred svoje volilce. (Dobro! Dobro!)

Poslanec dr. Mosche potem poroča o proračunu deželnega posojilnega zaklada vojvodine Kranjske za leto 1889., ki se odobri s skupno potrebsčino 226.309 gold. 70 kr. in s skupnim pokritjem 337.122 gld., torej s presežkom 110.812 gld. 30 kr., kateri je porabili v pokritje primanjkljaja za leto 1888. Zbor odobri proračun brez razgovora.

Poslanec dr. Mosché poroča v imenu finančnega odseka v došlih peticijah in nasvetuje, da se prošnja profesorja Voduška za podporo za izdaje astronomične knjige, prošnja diurnista Avgusta Jaka in opernega pevca Josipa Trtnika odkloni.

Poslanec Dežman nasvetuje, naj bi se prof. Vodušku, ki res hvalevredno deluje na polju astronomične vede, dovolilo 200 gld. podpore, kar obvelja.

Dovolé se še sledeče podpore: za nakup knjige „Vrtnarstvo“ za ljudske šole 300 gld., podpora za gimnazijo v Rudolfovem 250 gld., podpora slovenskim vseučiliščnikom v Gradci 200 gld., podpora rudarski šoli v Ljubnem 20 gld., dijaškemu zavetišču na Dunaji 50 gld., podpornemu društvu modroslovcev na Dunaji 20 gld., gimnaziji v Kranji 50 gld., monsign. Luki Jeranu za dijaško kuhinji 150 gld., gimnaziji v Kočevji 100 gld., kiparju Alojziju Progarju 100 gld., kiparju Alojziju Gangelnu na Dunaji 240 gld., Maksu Pavlinu, živino-zdravniškemu dijaku 100 gld., Franji Majdič, živino-zdravniškemu učencu 100 gld., podpora društvu „dijakov“ c. kr. vis. šole za kmetištvo na Dunaji 30 gld., podpora Majtej Hubadu, konservatoristu na Dunaji 100 gld., društvu dijaški in ljudski kuhinji v Ljubljani 100 gld., društvu „Narodna šola“ v Ljubljani 100 gld., konservatoristu Janko Kosu na Dunaji 50 gld., Dramatičnemu društvu se dovoli 2000 gl., muzejskemu društvu 400 gld., deželnemu patrijotičnemu društvu 100 gld., stud. med. Ivanu Geigerju, da izvrši rigorozne, 250 gld.

Predlogi finančnega odseka se potem brez daljuega razgovora odobre tudi v tretjem branji. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 22. oktobra.

Knez Edmund Clary objavil je v „Bohemii“ pismo, v katerem priporoča načrt za sporazumljenje

ker so imeli tudi „Židana“ mej seboj, žida nobenega, pač pa „judovo grlo“,

Gourmand bil je jeden, a še tega so poslovenili, rekoč mu, ne vem zakaj to je „rudeči sladkan“. Govoreč o ženskem spolu bili so okusi zelo različni. Ogrevali so se za „bunke“, za „bele debele“, za „debele“, „madenke“, „rožice“, „mile rožice“ in za „brutto-bono“, pri kateri sicer neso dobili skomin, vendar pa „skomince“. Čudno se mi zdi, da so v tej družbi trpeli „Adamčka“, čisto gologlega, z gladko kožico in brez figovega peresa.

Nepovabljeni gostje, ki so se rili v to častito družbo, bili so „štulci“, zanje bil je pripravljen „laški rabelj“ in kogar je ta prijel neso mu pomagoli vsi „žlahtniki“ in vse „ropotavke“.

Po obebu je bilo veliko „mačjeglavk“, koliko, zapisala je vestno „šribarca“, ki je potem „škrbetuljkam“ „brez imena“, delila „pisanke“ in seveda pri tem tudi na „dolgina“ ni pozabila.

Kdaj se zopet snidejo, še ni gotovo. Na dnevnem redu bode mej drugim učena razprava o novem stroji „klopotec valjar“ in npravno etično predavanje o „valjasti rožici“. K besedi so se oglasili: „Šmarna, Mihelovec, martinovec, martinovka, božičnica, silvesterca in šmarjetnice“. K prihodnjemu obedu bodo mej drugimi povabljeni: „Gregorčki“,

„dimčki“, „hlebčarji“, in „železnikarji“, „kalin“ in „stržek“ skrbela bodeta za petje, po desertu pa nastopi „urh“ in „piškurji“, „lesnikovci“, „lončenke“ in „košanke“, „kosmači“, „gambovci“, „zlate parmene“ in „drobne muškatelke“ skrbeli bodo za to, da bode navzlic „bradovičarjem“ in „punklarjem“ splošno veselje „sondergleichen“ in da bodo vsi, neizimši „izenbarta“ klicali „gloria mundi!“

Do sedaj predstavljena gospoda je precej realistična. Briga se celo za „miške voglate“, „pesnikov“ pa ima jako malo. Zato jim je nožar Hofman pritekel na pomoč. Na svojih izvrstnih nožih in na vrtnarskem orodji ima vse polno pesniških svojih proizvodov. Hofman je utrakvist, on peva slovenski in nemški, spodbujajoč pomologe in poljedelce. Na drevesnem noži čita se:

„Pod lipo sem žvižgal
Pod lipo sem spal
So tički mi peli
Zbudil me žrjav.“

Najplodnejša je njegova modrica na žagah. Le poslušajte!

„Starček sem, starček tje
Dobre imam še zobe.“

„Verstehst du alles gut und schön,
So plombier' mir diese Zähn.“

(To je izvestno zabavljica na zobozdravnike. Stavec.)

Ach goldene Zeiten! — Ich hatte sie nie!
Muss immer noch kämpfen. — Mit Sorgen und Muth!

„Jaz zobce imam — pa griziti ne znam.“

Cvetlična palica ima napis:

„Bom rožic nabral
Dekletcem razdal

klešče, s katerimi se trebijo gosence pa:

„Ne bod' zaspan! — Gosence stran!“

Ker je trko prav pošteno skrbel za jednako-pravnost in ker si je v svesti, da je njegovo blago vestno delano in dobro, zato priporoča se nožar Hofman občinstvu:

„Lasst ruhen die Todten, wohl denket an sie!
Mich aber, noch lebend verlasset auch nie!“

Nož, s katerim se vežejo špargeljni ima napis:

„Špargelj mora rast' po konc'
Lepo peti novi zvone.“

velike vrtnarske škarje pa grozé:

„Za grmovje — in jezike!“

Ta napis mi je sapo zaprl. Zatorej povem samo še to, da je pesniku nožarju določena lepa odlika, katere bode vsaj toliko vesel, kakor jaz njegovih stihov.

strank na Češkem. Priporoča, da bi Nemci pritrtili, da se cesar krona kraljem češkim, a ta akt naj bi bil le religiozen, odločno se pa izreka proti češkemu pravu. Nadalje priporoča Nemcem, da bi se bolj učili češčine in da se nemščina prizna za zakoniti uradni jezik. S predlogi knezovini pa ni nikdo zadovoljen. „N. Fr. Pr.“ jih hudo pobija, ker bi kronanje dalo Čehom le večjega poguma, da bi se nadalje še bolj potegovali za državno pravo češko. Brez tega zanje tudi kronanje pomena nema. „Nar. Listy“ pa pišejo, da kronanje brez državnega prava češkega nema nobene veljave, in Čehi se ž njim ne morejo zadovoljiti. Narod češki se pa tudi nikdar ne bode sprijaznil z nemškim uradnim jezikom. Clary s predlogi svojimi ne bode imel nobene uspeha.

Znani protisemit **dr. Pattai** je v katoliško-političnem društvu v Leopoldstadtu na Dunaji govoril o odnosih med konservativci in protisemiti. Rekel je, da on odobrava, da bila katoliška cerkev nezavisna od države. To bi ne bilo škodljivo, ampak jako koristno, kajti sedaj, ko se podržavljujejo železnice in ne bode več dolgo, da bode država zavarovalne in denarne zavode dobila v svojo pest, vender treba kake institucije, ki bode nezavisna od države. Primerna taka institucija bi bila v katoliški Avstriji katoliška cerkev, ki je dovolj razširjena in silna. Ta Pattajev govor seveda je dal židovskim listom nov povod zabavljati proti protisemitom.

Vnanje države.

„Novoje Vremja“ začelo je objavljati pisma z naslovom „Ahilova peta ruske politike“, v katerih priporoča sporazumljenje med Avstrijo in Rusijo. Ti dve državi naj se sporazumeta zastran balkanskih dežel. Balkanski Slovani vedno bolj simpatizirajo z Avstrijo, ki nanje zaradi ugodne lege v dunavske nižavi lahko upliva kulturno in narodnogospodarski ter lahko obrača vso pozornost svojo balkanskim zadevam, dočim ima Rusija dosti dela v Aziji. Rusija naj se nič ne meša v balkanske zadeve, temveč naj le mirno gleda vsako premembo v korist Avstrije, a potem naj pa vselej nekaj záse zahteva. Rusija nema na Balkanu interesov, temveč le ob Črnem morji, Avstrija pa ima svoje interese ob Dunavu in Solunu. Zakaj bi se torej ne mogli sporazumeti o delitvi Turčije? Seveda se ne sme pozabiti eden faktor, ona kolosalna vojna sila, ki se usiljuje za posredovanje in ki jej koristi razpor zaradi orijenta med državami, ker bi drugače ne mogla ohraniti svoje dosedanje mogočnosti in varnosti.

Srbski kralj je podelil drugemu sekcijemsku načelniku v avstr. ministerstvu vnanjih zadev Rossettiju veliki križ Takovskega reda. To se zmatra za znamenje, da želi kralj še nadalje ohraniti dobre odnose z Avstrijo.

General Radecky bode torej naslednik Drentel-nov v Kijevu, kakor smo že poročali v telegramu. Ta ruski vojaški dostojanstvenik je sedaj 67 let star. V zadnji vojni s Turki vodil je prehod čez Dunavo ter je izredno hrabro branil sotesko v Šipki in tako preprečil, da ni Solejman paša prišel z veliko močjo za hrbet ruske vojski, ki je operovala pri Plevni. Radecky je na glasu, da je izmed prvih ruskih vojskovodij.

Nizozemci bodo letos slovesno praznovali sedemdesetletnico, kar so se dne 17. novembra 1813 otresli francoskega gospodstva in si zopet pridobili samostojnost. Po vseh mestih delajo se že velike priprave.

Angleški list „Times“ jako hvali **nemško** brodovje. Nobena mornarica, pravi, nema boljših častnikov kot nemška. Vsi so jako izobraženi možje, dobri mornarji in vajeni discipline. Pomorščaki pa morejo biti vsakemu v vzgled glede discipline, če tudi največ neso rojeni blizu morja, so vender ravno tako dobri mornarji kakor angleški. Kdor je videl delo na nemških in angleških ladijah, bode to priznaval, glede discipline se pa Angleži z Nemci še meriti ne morejo. Nadalje angleški list omenja, da se nobena nezgoda ni prigodila pri letošnjih manevrih, če tudi so nekatere nemške ladje po več mesecev se udeleževale operacij. Pri angleškem in francoskem brodovju se je pa pripetilo več tacihi nezdod.

Domače stvari.

— (Iz deželne zbornice kranjskega.) V današnji seji, ki se je pričela ob 9. uri dopoldne in trajala do 1/23. ure popoldne vsprejel se je po dolgi obravnavi načrt zakona o plačilu za verski pouk na javnih ljudskih šolah, dovolilo pobirati skozi 10 let za 100% povišano gostščino, Ljubljanskemu mestu, ko se je odklonil nasvet Luckmannov, naj bi se dovolila le za tri leta. — Dalje se je dovolilo Ljubljanskemu mestu vzeti na posodo 500.000 gld. Poslanec Luckmann je predlagal le 300.000. Debate so se udeležili Luckmann, Grasselli, dr. vit. Bleiweis, Dežman in Murnik. Nemškutarji so se zelo bahali z loterijskim posojilom, da so ga oni najeli, a narodni poslanci so jim dokazali, da neso s početka vedeli, kam z denarjem, da so celo hoteli kupiti podrtijo Kolizej.

Sklenilo se je zgraditi deželno gledališče s stroški 190.000 gold., čemur je ugovarjal baron Schwegel. Nadaljevala se bode seja ob 5. uri popoldne, ki bode začetkoma, ko se bode sklepalo o reorganizaciji deželnih uradov tajna, po 1/27. uri pa javna. Skleniti je še jako obširno cestno postavo, potem se zborovanje zaključuje.

— (Umrl) je včeraj zjutraj ob 1/26. uri gospod Vincencij Jevnikar, predsednik c. kr. okrožne. nu sodišču v Novem mestu, v 66. letu dobe svoje.

— (Gosp. Viljem Putick), znani preiskovalec notranjskih jam, doslej gozdni asistent, imenovan je gozdnega nadzorstva pristavom.

— (Gosp. Karol Lahajnar), magistratni uradnik, ki ima za revno hišo itak že velicah zaslug, pogostil je včeraj ob svoji petdesetletnici vseh 90 revežev v tukajšnji revni hiši z juho, mesom, prikuho, pogačo in pivom.

— (Obrtne strokovne šole v Ljubljani) se ne bodo otvorile že 5. nov., kakor je bilo pričetkoma določeno, temveč pouk se prične z mesecem decembrom. Natančne podatke o upisovanju in pričetku obeh šol bode vodstvo po listih naznanilo.

— („Slovensko učiteljsko društvo“) priredi v četrtek dne 25. t. m. v redutni dvorani slavnostni koncert v proslavo štiridesetletnice cesarjeve. Obširni in bogati program priobčimo jutri.

— (Slovensko gledališče). Nestroyeve igre, dasi nekoliko zastarele, imajo še vedno svojo vrednost. Sveži humor, smešni prizori, osoljeni z mnogimi semtertja sicer plitvimi dovtipi in živahno dejanje združeni so prav srečno v burko, ki mora napraviti efekt, zlasti kadar se tako vrlo predstavlja, kakor so se včeraj „Nezgode starega samca“. Glavno ulogo bil je prevzel g. Borštnik in je izvajal tako drastično, da smeja ni bilo konca in da se je vse najlaskaveje izražalo o njega izborni igri. Drugi igralci imeli so podrejene vloge, a so dobro sodelovali, občinstvo bi o je jako zadovoljno. Obisk gledališča tudi včeraj ni bil ugoden, zato je burno odobravanje izzval Borštnikov „couplet“:

V slovenskem gledišči je malo ljudi,
Se igra preslaba, preskromna jim zdi.
To ni za večake, za take možje,
K' so Wolter-ce, Krastel-na siti uže.
Ti čakajo, da se gledišče zgradi,
P' tlej jih gotovo kdo teh počesti.
Saj se že prav dolgo, nalašč te glavé,
Da njih razvedré — slovenski učé.

Slovenska dežela, slovensko je vse,
Tu nemški igrati, nikakor ne gre.
Tako narodnjaki navadno kriče,
Ob slovenski predstavi — pri Cenkarc' čepé.
In če se spozabijo taki ljudje,
Da danes al' jutri gostilno zgreše,
Začuden se poprašujemo mi:
Kako so pa ti — v gledišče prišli?

— (Čujte, čujte!) V Travi (Obergrass) nameravajo graditi novo šolsko poslopje. V zmislu obstoječih zakonitih določil je c. kr. okrajni šolski svet v Kočevju obravnavo ter odredil k njej kot svojega zastopnika c. kr. vladnega koncipista Deperisa. Pri dotičnej obravnavi so občinski zastopniki sklenili, da bodi pouk na novejši šoli utrakvističen. To pa zastopniku c. kr. okrajnega šolskega sveta ni bilo po godu, marveč je prigovarjal, naj bode pouk le nemški. Da bi bil s srčno željo svojo prodlr, vzame iz žepa pismo nemškega „Schulvereina“, v katerem poslednji Travnčanom 1300 gld. ponuja, ako bode pouk samo nemški. G. c. kr. vladni koncipist je mislil, da se bodo Travnčanani takoj polakomnili Judeževih grošev, a zelo je osupel, ko so mu občinski zastopniki izjavili, da ne marajo ponujane denarja in da svojega prvotnega sklepa ne spremene. Nesmo znali, da je g. Deperis agent nemškega „Schulvereina“, zato kličemo zavednim možem Slava! sicer pa za danes brez drugega komentara.

— (Nemška nesramnost.) Druzega primerne izraza ne moremo najti, da označimo ravnanje, o katerem hočemo izpregovoriti. Dne 14. septembra t. l. nastal je v Loku pri Mengši požar, ki bi bil za omenjeno vas utegnil imeti pogubne posledice, ko bi ne bili prihiteli na pomoč Trzinski gasilci. Z občudovanja vredno veščino in hladnokrvnostjo delovali so tako dolgo, dokler se jim ni posrečilo lokalizovati ogenj. Ker so vse pogorišče sosedne hiše zavarovane pri „Graškeje v zajemnej zavarovalnici“, obrnilo se je načelnštvo Trzinske gasilne naprave do ravnateljstva tega zavoda v Gradec s prošnje, naj bi za popravo poškodovanega

gasilnega orodja blagovolilo podeliti primerno podporo. A čujte, kaj se zgodi! Ravnateljstvo „Graške zavarovalnice“ vrnilo je občini Loka slovensko pisano prošnjo brez odgovora, nekdo pa — brzkone sluga, ki je prošnjo ekspedoval — zapisal je nanjo: „Wir sind Deutsche und können diese Schmirasch nicht daherretur.“ (Podpisa čitati ni mogoče.) Te prepomembne besede slišal je pisalec — ki se sicer bori z nemškim pravopisom — gotovo iz ust višjih. Da tako mnenje o nas Slovencih in o našem jeziku res prevladuje pri „Graškeje v zajemnej zavarovalnici“, dokazal je tudi že Ljubljanski zastopnik tega zavoda, ki je kakor smo poročali o svojem času — naglašal v svoji pisarni, da je nemškutar. Zato naj si gori citovane besede dobro zapomnijo vsi oni Slovenci, ki velikonemškeje „Graškeje v zajemnej zavarovalnici“, plačujejo premije in store naj nasproti takej provokaciji to, kar jim velevala narodna čast.

— (Mesto Zagreb) imelo je že preteklo leto nad 40.000 prebivalcev. Ako se pomisli, da je 1857. l. bilo 16.657., 1869. l. samo 19.857 prebivalcev, mora se priznati, da se prebivalstvo jako hitro množi.

— (S neg.) V Zagrebu je petek zvečer in sobota snežilo, a sneg je kmalu skopnel. — Potovalci prišedši z Dolenjskega, pripovedujejo, da je okolu Trebnjega prav močno snežilo, da je bil sneg par prstov na debelo.

— (25.0000 goldinarjev) je glavni dobitnik loterije jubilejne razstave. Z zanesljive strani izvemo, da bodo srečke v kratkem razprodane. Čitatelje svoje opozarjamo na to, da bode srečkanje že dne 31. oktobra.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 22. oktobra. Pri dvornem obedu princu Henriku na čast bili prisotni tudi Kalnoky, Bauer, Taaffe, Sterneck.

Rim 22. oktobra. Francoski veleposlanik Mony se nekda ne povrne, ker je drugam odmenjen. — Po zadnjih poročilih o nezgodi na železnici je devet vagonov zdrobljenih, med temi štirje podsuti. Doslej izlekli 90 mrtvih, 70 ranjenih.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331—243)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

21. oktobra:

Pri **Mionu**: Rivalle iz Trsta. — Trostler z Dunaja. — Modler iz Mengša.
Pri **Malič**: Felber, Albert, Arit, Angel, Weiner z Dunaja. — Pillich iz Koč. — Hassler iz Trsta. — Jackel iz Brna.
Pri **avstrijskem cesarji**: Tonec iz Radovljice. Lubovic iz Pulja.

Umrlj so v Ljubljani:

19. oktobra: Adela Schleimer, posestnikova žena, 32 let, Šelenburgove ulice št. 4, za Mioma uteri.
21. oktobra: Karol Radio, prisiljenec, 47 let, Poljanski nasip št. 50, za vnetjem. — Friderik Boskovič, čevljarjev sin, 15 mec., Gospodske ulice št. 14, za katarom v črevih.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
20. okt.	7. zjutraj	742.5 mm.	0.4°C	sl. jz.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	743.2 mm.	6.4°C	z. svz.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	745.4 mm.	1.4°C	z. svz.	jas.	
21. okt.	7. zjutraj	746.1 mm.	— 3.6°C	sl. sev.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	743.4 mm.	5.6°C	sl. jz.	jas.	dežja.
	9. zvečer	743.0 mm.	— 0.8°C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura 2.7° in 0.4°, za 8.1° in 10.1° pod normalom.

Dunajska borza

dne 22 oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 82.20	—	gld. 82.05
Srebrna renta	82.70	—	82.55
Zlata renta	110.—	—	109.75
5% marcna renta	97.85	—	98.—
Akcije narodne banke	872.—	—	872.—
Kreditne akcije	313.75	—	313.80
London	121.70	—	121.65
Srebro	—	—	—
Napol.	9.65 1/2	—	9.6
C. kr. cekini	5.77	—	5.77
Nemške marke	59.52	—	59.52 1/2

Zahvala.

Mnogobrojnimi dokazom prijateljskega sočutja povodom prerane smrti predragega mi strijca, visokočastitega gospoda

IGNACIJA TAVČAR-JA,

župnika v pokoji,

odživljajoč se tem potom, izreka najpristranejšo zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem, isto tako dariteljem lepih vencev.

V Ljubljani, dne 22. oktobra 1888.

(714)

Dr. Ivan Tavčar.

Ivan Vidmar
c. kr. poštni asistent

Franjo Vidmar voj. Terpinco

poročena.

Ljubljana, 22. oktobra 1888.

Mesto vsacega drugega naznanila.

Rebula

I. vrste, iz vinogradov barona Formentinija v Št. Florijanu in Cerovem prodaja se po 18 gld. hektoliter franko Goriški kolodvor. Če se ga veliko vzame, da se po takej ceni, za kakešno se sporazume.

V. Trapisan,
speditör in komisionar v Gorici.

Marseillsko žolco,

najhitrejšje, vsekako najsigurnejše in najpriprostejšje sredstvo

za čiščenje in zboljšanje vina
ima vedno (562—19)

A. Hartmann v Ljubljani.

Pisarna: Hôtel Evropa.

Navod, kako se rabi, razpošilja se zastoj.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“.

ILUSTROVAN NARODNI KOLEDAR

za leto 1889.

Uredil, izdal in založil Dragotin Hribar.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ in v bukvarni J. Giontini-jevi v Ljubljani. — Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Vsebina: Popolen kalendar, koledar, kateremu so pridejana tudi slovanska imena, in cerkveni koledar. Nadalje: Genealogija cesarske hiše. Sedanji vladarji evropski. Splošne določbe c. kr. pošte. Brzojavni cenik. Lestvica za pristojbine kolekov. Sejmi na Kranjskem. — Zabavni del: Stiri desetletnica vladanja cesarja Frana Josipa I. Naši zaslužni možje. Božja pota Slovencev. Na sveti večer. Smešnice. — Naznanila.

Hitra in gotova pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.

Vzdržanja zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetju, bljencanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodci, pri prenapolnjenju želodca z jedmi, zastinjenju, krvnem natoku, hemoroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v čreveh, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja vso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu da zopet prejšnjo moč in zdranje. Vsled tega svojega izvrstnega upliva je zdaj gotovo in priznано ljudsko domače sredstvo postal in se splošno razširil.

1 steklenica 50 kr., 2 steklenici 1 gld.

Na tisoče pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti postnemu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne prevari, opozarjam, da je vsaka steklenica „dr. Rosovega zdravilnega balzama“ po meni prirejena in v moder karton zavita, ima na strani napis: „Dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarne „pri črnem orlu“ B. Fragnerja, Praga 205—3“ v nemščini, češčini, madjarščini in francoščini, na pročelju pa natisneno moje zakonito varovano varstveno znamko.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi

B. FRAGNER-ja, lekarna „pri črnem orlu“,
Praga, št. 205—3.

V Ljubljani: G. Piccoli, lekar; Vilj. Mayr, lekar; Eras. Birschitz, lekar; Jos. Svoboda, lekar; U. pl. Trnkoczy, lekar. V Postojini: Fr. Baccaroloh, lekar. V Kranji: K. Savnik, lekar. V Novem Mestu: Dom. Rizzoli, lekar; Ferd. Halka, lekar. V Kamniku: Jos. Močnik, lekar. V Gorici: G. Christofoletti, lekar; A. de Gironcoli, lekar; R. Kürner, lekar; G. B. Pontoni, lekar.

Vse lekarne v Avstro-Ogerskej imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Tam se tudi dobi s na tisoče zahvalnih pisem priznано:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Rabi se, če se ženam prsa unamejo ali strdijo, pri oteklinah vsake vrste, pri črvu v prstu in pri zaohtnici, če se roko ali nogo zvije, pri morskej mrtvi kosti, zoper revmatične otekline, kronično unetje v kolenih, rokah in ledjih, zoper potne noge, pri razpokanih rokah, zoper odprte rane na nogah in na vsakem delu telesa sploh, vratnej oteklini.

Vse bule, otekline in utrdine ozdravi v kratkem, če se gnoji, izvleče ven ves gnoj ter v kratkem ozdravi.

V škatljicah po 25 in 35 kr.

(178—14)

SVARILLO! Ker se Praško univerzalno mazilo od več strani ponareja, opozarjam, da ga po pravem receptu le jaz izdelujem. Pristno je samo, če imajo rumene škatljice, v katerih je mazilo, nauk, kako je rabiti, na rudečem papirju tiskan v devetih jeziki in so zavite v svetlomoder karton, ki ima natisnjeno varstveno znamko.

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.

Za podrobno prodajo svojih izdelkov,

kakor:

voščenih sveč, voščenege blaga in mila

odprl sem

na Stolnem trgu h. št. 22

zalogo,

katero priporočam s tem v prijazen obisk slavnega p. n. občinstva.

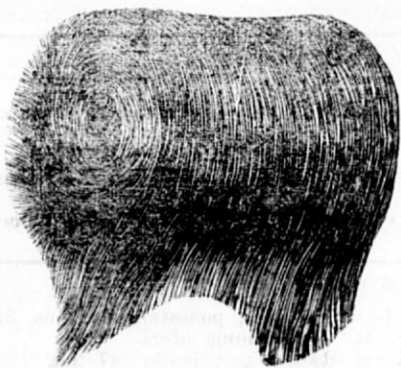
Pavel Seemann

v Ljubljani.

(712—1)

HENRIK KENDA v LJUBLJANI.

Kožuhovi mufi.

Franc. Canin.

Zimski zajec.

gld. 4.10.

gld. 5.50.

Biber.

Oposum.

gld. 8.50.

gld. 5.30.

Chinchila.

S hermelinom podložen.

gld. 5.50.

gld. 9.30.

Šakal.

Mouflon.

gld. 6.70.

gld. 9.—.

Svilnati črni zajci.

Št. 1	2	3	4	5
gld. —90	1.15	1.50	1.90	2.60

Svilnata črna opica.

Št. 1	2	3	4	5
gld. 2.80	3.50	4.50	5.25	6.80

Astrakan in pliš.

Št. 1	2	3	4	5
gld. 1.25	1.50	1.90	2.50	3.90

Svitli črni Castor

Št. 1	2	3	4	5
gld. 5.20	6.90			7.60

Sealskin

711—1)

(temnorjava mehka zlahtna najbolj moderna kožuhovina).

Št. 1	2	3	4	5
gld. 3.90	5.—	6.90	7.50	9.50

Prihodnji teden žrebanje!

Srečke Obrtne Razstave, Prirejene v Proslavo Cesarske Svečanosti, samo 50 kr.

Glavni dobitok 25.000.000 Goldinarjev.

(658—13)

Loterijska pisarna komisije za slavnostno obrtno razstavo, Dunaj, Bartensteingasse 4.

V Ljubljani se dobivajo v menjalnici J. C. MAYER-ja.